

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201836
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3819201836.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: F. - G. F. E., X., O. F. č. X, V. V., C.: XX XXX XXX, zast. Advokátskou kanceláriou L., F. V. V., C.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXX, 2/ Z. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. augusta 2022 sp. zn. 7C/10/2019-302 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie podania žalovaných 1/, 2/ zo dňa 10.09.2021, došlé dňa 13.09.2021 a zo dňa 10.10.2021 došlé dňa 13.10.2021 odmietol.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 29.04.2019, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáha proti žalovaným v 1/,2/ zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, označeným v žalobnom návrhu (petite). V podaní zo dňa 10.09.2021 (doručenom súdu prvej inštancie v priebehu konania) žalovaní okrem iného uviedli: „Žalobca užíva naše minoritné pozemky a v prípade, že ide aj o zákonom stanoveného obhospodarovateľa, máme za to, že týmto nám ako žalovaným nezaniká právo sa domáhať finančného vyrovnania zo strany žalobcu“. V podaní zo dňa 10.10.2021 sa žalovaní okrem iného vyjadrovali o výnosoch, ktoré im patria. Podaním zo dňa 23.05.2022 súd vyzval žalovaných, aby sa v určenej lehote vyjadrili, či podaním zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021, si chceli proti žalobcovi v konaní uplatniť vzájomnou žalobou svoje právo. V podaní zo dňa 31.05.2022 žalovaní uviedli, že podaniami zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021 si proti žalobcovi uplatňujú svoje práva. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 10/2019-298 zo dňa 10.6.2022 vyzval žalovaných, aby v lehote 12 dní odo dňa doručenia uznesenia doplnili podanie zo dňa 10.9.2021 a zo dňa 10.10.2021 tak, že: a/ pravdivo a úplne, zrozumiteľne a určito opíšu rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, ktoré viedli k podaniu vzájomnej žaloby (skutkový dej), a z ktorých má vyplynúť oprávnenosť nároku, opísanie rozhodujúcich skutočností, pritom nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, b/ jasne, stručne a zrozumiteľne (pritom však nezameniteľne) sformulujú žalobný návrh (petit) tak, aby bolo zrejmé ako požadujú, aby sa vo veci rozhodlo, c/ predložia dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôžu bez svojej viny pripojiť.

3. Za aplikácie ust. § 147 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 123 ods. 2, § 132 ods. 1, 2, 3 CSP poukázal súd prvej inštancie na to, že žalovaný musí vo vzájomnej žalobe opísať skutkový dej, na základe ktorého si uplatňuje svoj nárok, zákon pritom výslovne uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, predstavuje samostatný základ vzájomnej žaloby. Tvrdenia, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť uplatneného nároku, by mali byť jednoznačne

a konkrétne individualizované, aby nemohlo dôjsť k zámene s inými rozhodujúcimi skutočnosťami. V podaní zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021, v súvislosti s ktorými sa žalovaní podaním zo dňa 31.05.2022 vyjadrili, že si proti žalobcovi uplatňujú svoje práva, uviedli, že žalobca užíva ich minoritné pozemky, že im nezaniká právo domáhať sa od neho finančného vyrovnania, že majú nárok na výnosy. Žalovaní v uvedených podaniach pravdivo a úplne, zrozumiteľne, určito a pritom nezameniteľne neopísali rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, z ktorých má vyplynúť oprávnenosť ich majetkového práva, ktoré malo vzniknúť medzi stranami sporu v súvislosti (alebo bez súvislosti) s existenciou ich podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Nie je zrejmé, či sa domáhajú vyporiadania zrušovaného podielového spoluvlastníctva v širšom rozsahu, ktoré sa vykonáva len na návrh (žaloba, vzájomná žaloba) strany sporu, a na základe akých konkrétnych rozhodujúcich skutočností. Posudzovanie podania neumožňuje súdu jeho obsah výkladom dopĺňať, či domýšľať. Žalobný návrh musí byť jasný, zrozumiteľný a presne formulovaný, aby tak mohla byť splnená požiadavka materiálnej vykonateľnosti rozsudku. Tá je splnená, ak je možné žalobný petít prevzatý do výroku rozsudku, vykonať niektorým zo spôsobov výkonu exekúcie. Podľa § 216 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (žalovaného). Podania žalovaných zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021, neobsahujú žiadny žalobný návrh. Na základe skutkového deja, tak ako ho opísali žalovaní a bez žalobného petítu, by súd nevedel, o čom má konať a ani žalobca by nevedel, k čomu sa má vlastne vyjadriť. Žalovaní napriek výzve súdu, podania zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021 nedoplnili. S poukazom na uvedené skutočnosti, v konaní nie je možné o týchto podaniach pokračovať, preto súd tieto odmietol.

4. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadli žalovaní 1/, 2/, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zrušenie. V konkrétnostiach uvádzajú, že dňa 10.09.2021 sa uskutočnilo mimosúdne stretnutie strán sporu za ohliadky lesného porastu, kde bol dohodnutý spôsob mimosúdneho vyriešenia spornej záležitosti zámenou parciel, pre nich z neznámych dôvodov však táto dohoda následne nebola realizovaná, čo znamená, že ich nároky týkajúce sa vyplatenia vyrovnacieho podielu zohľadňujúceho výrub lesného porastu by mohli byť premlčané a súd prvej inštancie by mohol takéto nároky vylúčiť na samostatné konanie s následnou poplatkovou povinnosťou. Vzhľadom k tejto skutočnosti po vykonanom dokazovaní tiež súdnym znalcom za účelom ocenenia vyťaženej drevnej hmoty navrhujú, aby súd prikázal predmetnú nehnuteľnosť, ktorá je predmetom žaloby, do podielového spoluvlastníctva žalovaných každému v 1 s tým, že nebudú zaviazaní povinnosťou vyplatiť žalobcovi ako ustupujúcemu podielovému spoluvlastníkovi vyrovnací podiel za vyťaženie drevnej hmoty. Pokiaľ by s tým žalobca súhlasil, náhradu trov konania by neuplatňovali.

5. Žalobca nevyužil svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej "CSP"), po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. b/ CSP), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým odmietol podania žalovaných identifikované vo výroku jeho rozhodnutia, je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

8. Súd prvej inštancie v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia identifikované podania žalovaných 1/, 2/, ktoré by svojim obsahom mohli byť žalobou odmietol z dôvodu že považoval za splnené zákonné podmienky na postup podľa § 129 ods. 3 CSP, keďže pre nedostatky podaní, ktoré napriek výzve a poučeniu žalovaní nielen v súdom stanovenej lehote, ale ani ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie neodstránili, nebolo možné o týchto ďalej konať, keďže nebolo identifikovateľné, k čomu vlastne smerujú, či sa domáhajú vyporiadania v širšom rozsahu, čo je možné len na návrh (žaloba, vzájomná žaloba) a na základe akých konkrétnych rozhodujúcich skutočností.

9. Odvolatelia vychádzajúc z obsahu odvolania navrhujú napadnuté rozhodnutie zrušiť, na jednej strane uvádzajúc obavy pred premlčaním v prípade uplatnenia ich nárokov samostatným žalobným návrhom,

zároveň však navrhujú v princípe ich započítanie (bez konkretizácie) na prípadný vyrovnávací podiel voči žalobcovi.

10. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, posúdiac obsah podaného odvolania, toto vyhodnotil ako nespôsobilé k zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti správne vyhodnotil a z nich vyvodil správny právny záver o dôvodnosti postupu podľa § 129 ods. 3 CSP pre nesplnenie procesných podmienok za ktorých môže vo veci ďalej konať o podaniach žalovaných a to pre vady identifikovaných podaní žalovaných, ktoré by svojim obsahom mohli byť žalobou (vzájomnou), ktoré odvolatelia napriek výzve a poučeniu neodstránili, ktorým procesným postupom nedošlo k porušeniu práv za týchto okolností na ich strane. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež presvedčivo a dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami danými CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v plnom rozsahu, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP) a v podrobnostiach na tieto poukazuje, aby v plnom rozsahu neopakoval všetky známe fakty a správne závery posudzovanej veci.

11. Nad rámec nich k podanému odvolaniu odvolací súd uvádza:

12. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína výlučne na základe žaloby, ktorá musí obsahovať všeobecné náležitosti v súlade s ustanovením § 127 ods.1 CSP (a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje, e/ podpis) a § 132 ods.1 CSP (okrem všeobecných náležitostí podania musí byť uvedené označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh - petit, t.j. ako žiada žalobca rozhodnúť), čo v plnom rozsahu dopadá tiež na žalobu vzájomnú. Iba formálne spôsobilá žaloba (tiež vzájomná) je základným predpokladom vecného prejednanja veci. Údaj o tom, čoho sa žalobca domáha (tzv. petit) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Súd totiž musí presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, pretože nesmie stranám prisúdiť viac, než to, čoho sa domáhajú, ani im priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované. Presný, určitý a zrozumiteľný petit žaloby nie je iba vyjadrením formálnych náležitostí žaloby, ale je aj nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska), ako na to správne poukazuje tiež súd prvej inštancie vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré žalobca podaním žaloby sledoval. Uvedené náležitosti sú stanovené obligatórne a ak v podaní vo veci samej (žalobe/vzájomnej žalobe) absentujú celkom, či sú nezrozumiteľné, súd je povinný postarať sa o odstránenie týchto nedostatkov, a to postupom podľa § 129 ods.1, 2 CSP, t.j. uznesením vyzvať toho, kto podanie urobil, aby ho doplnil alebo opravil v lehote ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní, v ktorom tiež uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba opraviť alebo doplniť a poučí ho o možnosti podanie v prípade nečinnosti odmietnuť (§ 129 ods. 3 CSP).

13. Nemožno spochybníť, že výklad a aplikácia ust. § 129 CSP musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo strán sporu na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Jeho interpretáciou a používaním nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu, keď súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov, čo je v procesnom kódexe zabezpečené prostredníctvom toho, že odmietnuť podanie podľa § 129 ods. 3 CSP možno len vtedy, ak v konaní nemožno pre nedostatky podania pokračovať, čo znamená možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, ktorými sú neodstrániteľné, alebo len ťažko odstrániteľné nedostatky žaloby. Pri rozhodovaní podľa uvedeného procesného ustanovenia súd môže posudzovať len splnenie formálnych náležitostí podania (žaloby) uvedených v ust. § 127 CSP, v ust. § 132 a nasl. CSP (nemôže posudzovať nedôvodnosť, neopodstatnenosť žaloby, pretože to je dôvod pre jej zamietnutie).

14. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáha proti žalovaným zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. M. zapísaným na LV č. XXX, na LV č. XXX s tým, že tieto žiada prikázať do svojho výlučného vlastníctva za náhradu určenú znaleckým posudkom. Dohoda o mimosúdnom vysporiadaní nehnuteľností, vychádzajúc z obsahu spisu, doposiaľ bola zjavne neúspešná. V podaní zo dňa 10.09.2021 žalovaní okrem iného uviedli: „Žalobca užíva naše minoritné pozemky a v prípade, že ide aj o zákonom stanoveného obhospodarovateľa, máme za to, že týmto nám ako žalovaným nezaniká právo sa domáhať finančného vyrovnania zo strany žalobcu“. V podaní zo dňa 10.10.2021 sa žalovaní okrem iného vyjadrovali o

výnosoch, ktoré im patria. Podaním zo dňa 23.05.2022 súd prvej inštancie vyzval žalovaných, aby sa v určenej lehote vyjadrili, či podaním zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021, si chcú proti žalobcovi v konaní uplatniť vzájomnou žalobou svoje právo. V podaní zo dňa 31.05.2022 žalovaní uviedli, že podaniami zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021 si proti žalobcovi uplatňujú svoje práva. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 10/2019-298 zo dňa 10.06.2022 vyzval žalovaných, aby v lehote 12 dní odo dňa doručenia uznesenia doplnili podanie zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021 tak, že: a/ pravdivo a úplne, zrozumiteľne a určito opíšu rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, ktoré viedli k podaniu vzájomnej žaloby (skutkový dej), a z ktorých má vyplývať oprávnenosť nároku, opísanie rozhodujúcich skutočností, pritom nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, b/ jasne, stručne a zrozumiteľne (pritom však nezameniteľne) sformulujú žalobný návrh (petit) tak, aby bolo zrejmé ako požadujú, aby sa vo veci rozhodlo, c/ predložia dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôžu bez svojej viny pripojiť. V podaní zo dňa 10.09.2021 a zo dňa 10.10.2021, v súvislosti s ktorými sa žalovaní podaním zo dňa 31.05.2022 vyjadrili, že si proti žalobcovi uplatňujú svoje práva, uviedli, že žalobca užíva ich minoritné pozemky, že im nezaniká právo domáhať sa od neho finančného vyrovnania, že majú nárok na výnosy. Na základe takto neúplného a neurčitého, tiež nedostatočne opísaného skutkového deja žalovanými 1/, 2/ v identifikovanom podaní. pri absencii žalobného petitu možno prisvedčiť súdu prvej inštancie, že nebolo zrejmé, o čom má vlastne konať. Absentuje opis rozhodujúcich skutočností a okolností, z ktorých má vyplývať oprávnenosť ich majetkového práva, ktoré malo vzniknúť medzi stranami sporu, pričom nie je zrejmé, či v súvislosti alebo bez súvislosti s existenciou ich podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam a tiež nie je možné bez pochybností ustáliť, či sa domáhajú vyporiadania zrušovaného podielového spoluvlastníctva v širšom rozsahu, ktoré sa vykonáva (ako správne uvádza súd prvej inštancie), len na návrh (žaloba, vzájomná žaloba), na základe akých konkrétností, pričom nemožno pochybovať, že ich dotváranie, teda domýšľanie si súdom do úvahy neprichádza.

15. Za tohto stavu potom súd prvej inštancie podania žalovaných 1/, 2/ napadnutým uznesením odmietol.

16. V odvolacom konaní žalovaní 1/, 2/ ako autori identifikovaných podaní navrhujú síce uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, avšak neprodujú argumentáciu k tomu spôsobilú. Na strane jednej sa javí, že si nehodlajú nárokovať na plnenie v súvislosti s výrubom lesného porastu, či výnosmi od žalobcu z obavy, že tieto nároky môžu byť premlčané, súd by ich mohol vylúčiť na samostatné konanie a zaťažiť ich poplatkovou povinnosťou, na strane druhej však navrhujú, aby dotknuté nehnuteľnosti prikázal súd do ich podielového spoluvlastníctva s tým, že im neuloží povinnosť vyplatiť žalobcovi vyrovnací podiel, keďže vyťažená drevná hmotu žalobcom prevyšuje hodnotu predmetnej nehnuteľnosti, čo by však v princípe znamenalo, že majú za to, že týmto spôsobom je možné obísť priame uplatnenie ich samostatných nárokov, ktoré navyše nie sú zrozumiteľne konkretizované voči žalobcovi. Takto formulované skutočnosti však nie sú spôsobilé k záveru o odstránení nedostatkov, pre ktoré boli ich podania odmietnuté. Naďalej totiž nie je jednoznačne, konkrétne, určite a zrozumiteľne jasné, k čomu ich vôľa smeruje, aké konkrétne nároky a či vôbec, priamo voči žalobcovi vznášajú, v akej výške, pretože ich tvrdenia (naviac vnútorne rozporné) sú len vo všeobecnej, bez potrebných konkrétností existujúcej rovine a za týchto okolností teda ani súd prvej inštancie o nich konať ďalej nemôže.

17. V odvolacom konaní, identicky ako pred súdom prvej inštancie, k odstráneniu vytykaných väd teda nedošlo. Odvolatelia tak nielen na výzvu súdu prvej inštancie v stanovenej lehote, ale ani ku dňu rozhodnutia či už súdu prvej inštancie, ale ani odvolacieho súdu vytykané a zistené vady podaní neodstránili v požadovaných limitoch.

18. Posúdením vyššie uvedených rozhodujúcich skutočností, sa odvolací súd plne identifikuje so záverom súdu prvej inštancie, že podania žalovaných (odvolateľov) identifikované vo výrokovvej časti rozhodnutia vydaného súdom prvej inštancie, vykazujú naďalej vady, objektívne znemožňujúce súdu prvej inštancie o ich podaniach, pokiaľ by mali smerovať k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam v tzv. širšom rozsahu, či k inému výsledku ďalej konať, tieto prejednať a o nich rozhodnúť, s akcentom tiež na to, že tieto vady by diskvalifikovali aj subjekty na druhej strane sporu z možnosti kvalifikovane sa k podaniam žalovaných vyjadriť, keďže sú nejednoznačné a tak nespôsobilé k odlišnému postupu, aký zvolil súd prvej inštancie. Je potrebné si totiž uvedomiť, ako na to poukázal odvolací súd už vyššie, že iba formálne spôsobilá žaloba/tiež vzájomná je základným predpokladom vecného prejednaní veci, a jasne formulovaný údaj o tom, čoho sa žalobca domáha (tzv. petit) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný, pretože súd musí presne vedieť, o čom (tiež o akom type žaloby) má

konať a rozhodnúť, pretože nesmie stranám prisúdiť viac, než to, čoho sa domáhajú, ani im priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, ako sú navrhované, k naplneniu čoho v posudzovanej veci nedošlo, pričom uvedené nedostatky nemôže svojou činnosťou konvalidovať samotný súd, pretože ak by sám súd uviedol náležitosti právneho úkonu, prípadne do nich akokoľvek zasiahol, by mohol jednak vytvoriť stav, ktorého účinky by žalovaná strana nezamýšľala vyvolať a porušil by tiež zásadu rovnosti strán v spore. Podania žalovaných sú zmesou neurčitých, z hľadiska vyžadovaných náležitostí neidentifikovaných a neúplných skutočností, z ktorých je ani nie je jednoznačne zrejmé, či majú v úmysle požadovať určité nároky (z obavy pred premlčaním), nie je uvedená ich špecifikácia, pôvod a spôsob ich uplatnenia je rovnako nejasný (predpokladom neuloženia im povinnosti výplaty pokiaľ to nebude vec mimosúdnej dohody, totiž musí byť spôsobilá vzájomná pohľadávka o ktorej je možné konať len vtedy, ak je jasne konkretizovaná).

19. Keďže ani v odvolacom konaní žalovaní vytknuté nedostatky neodstránili a svoje podania nedoplnili do stavu spôsobilému ku konaniu o nich, nebolo možné ani zo strany odvolacieho súdu postupovať inak, ako uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Tento záver však samozrejme nebráni stranám sporu, aby o v odvolacom konaní navrhovanej mimosúdnej dohode strany sporu jednali a spôsobom navrhovaným žalovanými sa aj mimosúdne o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam dohodli. Pokiaľ však žalovaní zároveň sa so žalobcom nedohodnú mimosúdne na kompenzovaní si novej výplaty na vyrovnávací podiel a za žalovanými tvrdenú vyťaženosť drevnú hmotu a takýto nárok budú chcieť aj formálne v tomto spore uplatniť, je potrebné, aby k tomu zvolili správny procesný postup s tým, že podanie, ktoré bude takýto prípadný nárok obsahovať je potrebné formulovať tak, aby žaloba/vzájomná žaloba o ňom spĺňala zákonom predpísané obligatórne náležitosti a súd prvej inštancie tak mohol o nej konať a rozhodnúť, k čomu však doposiaľ neprišlo. Možno v tomto smere len odporučiť žalovaným, pokiaľ sa pre takýto krok rozhodnú, aby za týmto účelom zvolili kvalifikovanú právnu pomoc. V aktuálnom štádiu však ich podania k ďalšiemu postupu súdu týmto smere spôsobilé nie sú. Nemožno totiž viesť dokazovanie na niečo, čo nie je kvalifikovaným spôsobom vôbec uplatnené, nehovoriac o tom, že nie je jasne identifikované, predstava žalovaných v tomto smere nie je reálna. Predpokladom toho je jasne, určito a zrozumiteľne definovaný nárok, jeho pôvod a dôvody a jasne, určito a zrozumiteľne opísané relevantné skutkové okolnosti, od ktorých dôvodnosť prípadného nároku odvodzujú.

20. Vecou súdu v sporovom konaní nielenže nie je plniť úlohu vyšetrovacieho orgánu a nahradzovať absenciu relevantných skutkových tvrdení žalovaných, ale je vo svetle rovnosti strán a práva na spravodlivý súdny proces pred súdom priamo vylúčené, aby súd na základe pravdepodobnosti vychádzajúc z dohadov a domnienok, formuloval v prospech nich žalobný návrh, posúdiac tak a nahradiac tak vôľu žalovaných uplatňovať svoje práva tým - ktorým typom žaloby. Je výlučne na iniciátorovi žaloby/vzájomnej žaloby, ktorý je „pánom sporu“ pokiaľ ide o ňu, aby sformuloval rozhodné skutočnosti a k nim korešpondujúci žalobný návrh a aby tak následne súd bez ďalšieho mohol v prípade podania spĺňajúceho všetky formálne náležitosti v budúcnosti o žalobe konať a tiež rozhodnúť, pre ktorý postup však v tomto štádiu, ako už bolo vyššie konštatované, podmienky splnené neboli.

21. Keďže odvolatelia napriek súdom prvej inštancie dodržanému zákonnému postupu (výzve na odstránenie nedostatkov) v stanovenej lehote, ani ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie, vady podaní vo vyžadovanom rozsahu neodstránili, nebolo možné sa vecnou stránkou týchto podaní/vzájomných žalôb zaoberať a nezostávalo súdu prvej inštancie nič iné, ako pre zistené neodstránené nedostatky postupovať podľa § 129 ods. 3 CSP a podania žalovaných odmietnuť, rovnako tak odvolaciemu súdu za danej situácie nič iné, ako toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

22. Žalovanými podané odvolanie tak nebolo možné považovať za opodstatnené.

23. Súd prvej inštancie svoj postup podriadil správnej aplikácii zvolených zákonných ustanovení právneho predpisu, ktoré tiež na konkrétnosti danej veci správne vyhodnotil aj interpretoval.

24. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým odmietol identifikované podania žalovaných je vecne správne, toto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalovaní v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie neuviedli žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene, či k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).